

Αλίμονο στην κάθε σκέψη πού δεν εξελίσσεται....

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)



Φωτο:pinterest.com

Κύριε, το σώμα μου δεν είναι δικό μου εφόσον, διά της νηστείας και της προσευχής, δεν το καταστήσω δικό Σου. Η ψυχή μου, η συνείδηση μου, δεν είναι δικά μου εφόσον, διά της ευαγγελικής ασκήσεως, δεν τα καταστήσω δικά Σου. Τα μάτια μου δεν είναι δικά μου και τα αυτιά μου το ίδιο, εφόσον, διά της χαριτωμένης βιοτής, δεν τα καταστήσω δικά Σου.

Η αγιότητά μας είναι το θέλημα του Θεού. Αυτό θέλει από έμας ο Θεός, αυτό απαιτεί, σε αυτό συνίσταται όλο το θέλημά Του προς εμάς. Και εμείς ικανοποιούμε το θέλημά Του όταν πράττουμε αυτό πού είναι άγιο, αυτό που αγιάζει και φωτίζει.

Αλίμονο στην κάθε σκέψη πού δεν εξελίσσεται, δεν μεταμορφώνεται σε προσευχή.

Με την προσευχή να ξηραίνεις τα πάθη της διανοίας σου, με την νηστεία τα πάθη του σώματος. Γιατί μέσα από αυτές τις δύο αρετές ενεργούν όλες οι υπόλοιπες.

Η προσευχή είναι πρόσφορο ζυμωμένο από δάκρυα και καρδιά.

Η προσευχή λεπτύνει σταδιακά την ψυχή, εξαλείφει ακάθαρτους λογισμούς και αισθήματα, μεταπλάθει ατέλειες. Το σώμα στο τέλος καθίσταται ναός του Αγίου Πνεύματος. Αυτός είναι ο δρόμος του Χριστιανού: από τον εαυτό του προς τον Θεό, πού σημαίνει από τον διάβολο προς τον Θεό. Και αν ακόμη ο Θεός απέσυρε όλα τα θαυμάσιά Του από αυτό τον σκοτισμένο πλανήτη, δεν έχει αποσύρει όμως το πιο αγαπητό Του θαύμα: τους οικτιρμούς και το έλεος. Αυτά θα τα αποσύρει τελευταία, κατά την ημέρα της Φοβέρας Κρίσεως.